

In het voetspoor

van

Willibrord

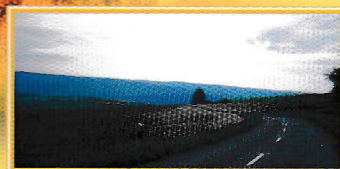
25 mei 2002 t/m 7 juli 2002

HISTORISCHE ROUTES EUROPA

BEDevaARTEN ROUTE

OP DE FIETS VAN
EGMOND NAAR ECHTERNACH

BERT SITTERS

Begin 2002 kreeg ik een boekje in handen over Willibrord. De titel van het boekje is: bedevaarten Route. Het is een route die op de fiets gaat van Egmond naar Echternach geschreven door Bert Sitters. De man die ook in Spanje heeft rondgefietst. Ook daarover heeft hij een boekje geschreven: El Camino del Cid, op de fiets van Burgos naar València.

Na een paar jaar fietsen zo langs allerlei routes door binnen- en buitenland vond ik het nu weer eens tijd worden om weer eens een spirituele route te gaan volgen.

Het onderwerp interesseerde mij hogelijk, want de onder liggende gedachte was: wat is er nog overgebleven van het volkse geloof nadat de Reformatie in de Noordelijke Nederlanden had plaats gevonden.

Aan de hand van Willibrord, die ook kris kras door de Lage Landen had gereisd om uiteindelijk in Echternach terecht te komen. De route wil zoveel mogelijk bedevaartplaatsen aandoen. Soms betekent dat kilometers om fietsen. Willibrord is in gezelschap van allerlei andere heiligen van Sint Servaes naar Sint Nicolaas. Onderweg worden verschillende heiligen aangeroepen als voorspraak voor bepaalde ziektes van mens en dier. Maar ook kom ik Karel de Grote tegen en Hendrik van Veldeke die in de 12^e eeuw het eerste Nederlands op papier heeft gezet.

Op tal van plaatsen zijn nog de sporen zichtbaar en leven de verhalen voor die ontstaan zijn in de Tachtigjarige Oorlog. De schrijver van de route voorspelt me, dat je door het landschap fietsend steeds wordt herinnerd aan historische feiten. Zaken die nog terug te vinden zijn in de verhoudingen van vandaag.

27 mei - 3 juni.

Zutphen - Harderbos.

Ik vertrek vanuit Zutphen en stap om kwart over negen op de fiets. Ik ga door de stad, steek de oude brug over en ga via de polder naar Voorst. Bij de plaatselijke Super koop ik melk en dan blijkt, dat ik mijn papier geld thuis heb laten liggen. Bij de Rabobank even verderop pin ik wat geld. Via Klarenbeek gaat het naar Apeldoorn. Zo binnendoor is dat heel mooi, want even buiten Klarenbeek ga ik langs de beek. Prachtig is het landschap. Het fluitenkruid staat volop in bloei. Het weer is goed en de wind waait voor mij uit de goede richting. Wat wil een mens nog meer. Zittend op een bankje bij de beek bel ik m'n vriendin en vertel haar over dat papiergeld. Zij zal dat op mijn rekening storten. Na Apeldoorn ga ik door de prachtige bossen naar Elspeet. De fietstassen aan de voordrager rammelen wat. Dat is een hinderlijk gehoor en ik stap af en toe af om

Harderbos

Harderbos

Op de voormalige Zuiderzeebodem is rond 1970 het Harderbos aangeplant. Het Harderbos grenst aan het Veluwemeer en vormt een onderdeel van een strook natuurgebieden. Destijds was houtproductie het doel van dit nieuwe bos. Vanaf 1997 is de doelstelling niet langer houtproductie.

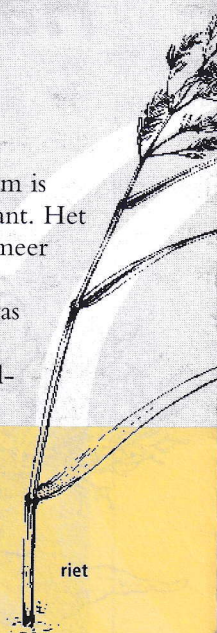
Natuurmonumenten wil een zo natuurlijk mogelijk bos laten ontstaan. In een korte tijd is er al een afwisselend beeld ontstaan.

De snel groeiende populier bepaalt nu nog het gezicht van het bos. Maar ook eik, es, beuk en meidoorn zijn er te vinden.

Onder de bomen groeien planten zoals varens, groot heksenkruid, robertskruid en orchideeën waaronder de breedbladige wespenorchis en grote keverorchis. Erg karakteristiek in het Harderbos zijn de vele kersenbomen met hun zoete vruchten. Rond de natuurcamping 'De Gaper' is het bos kleinschalig en afwisselend. Aan de westelijke oever van de Hoge Dwarsvaart is het grootschaliger en rustiger.

Horen, zien en...

Het Harderbos kent een grote afwisseling. Daar maken de vogels dankbaar gebruik van. Je vindt er bos-, riet- en moerasvogels. In de loofbomen zingt de geel met zwarte wielewaal. De appelvink is dol op de zoete kers. Er zitten moerasvogels zoals blauwborst en baardmannetje. Op het water zijn vele soorten

daar wat aan te doen. Van Elspeet vervolg ik de prachtige route door het bos naar Harderwijk. Het is een grindweg die af en toe stijgt en daalt. Ik dwaal dwars door Harderwijk, met z'n mooie straatjes en pleintjes. Op een terrasje aan het water drink ik wat koffie. Daarna ga ik naar de camping in het Larserbos. Het is een natuurbewijs kampeerterrein. Dus primitief. Aan het einde zet ik een veld m'n tentje neer. In de gauwigheid heb ik nog een andere kampeerder gezien, dus is het erg stil. Het is een zonnig plekje en bloot zet ik de tent op. De batterijen van de mobiel stop ik in de lader. Die heb ik nu voor het eerst meegenomen. Kijken of dat wat is. Hoelang duurt het voordat de accutjes van m'n mobieltje zijn opgeladen.

Het blijkt dat de Tele2 sim kaart geen bereik heeft, dus de KPN sim kaart weer in het toestelletje gezet. Wat een gedoe. Terwijl de avond valt begint het te tikken op de tent. Ik heb 't ribstop dak bij me, dus morgen zal het wel nat zijn van de condens.

28 Mei.

Inderdaad is de tent nat als ik vroeg de tent opendoe. Ik pak de bullen bij elkaar en ga op weg. Het fietspad door het Larserbos is afgezet, want het asfalt is op verschillende plekken helemaal weg. Ik ga dus over de weg en het is er doodstil. Door de zonnige polder fietsen in het voorjaar is een feest. Alles staat prachtig in bloei en nu blijkt het dat zo'n polder toch ook een fraai stuk natuur is geworden. In Lelystad doe ik boodschappen. Lelystad ziet eruit als de Zuidwijken in Zutphen. Er is geen enkele historisch gebouw te zien. Dat heeft toch wel een aparte sfeer. Door Lelystad lopen allemaal fietspaden en zo kom ik op een rustige en stille manier bij De Batavia. De Batavia is een leerproject. Het schip steekt hoog af tegen de blauwe hemel. Ik sta er even bij te kijken en maak een paar dia's.

Dan over de Houtrib sluizen naar Enkhuizen. Dat was altijd al een wens van mij om over de dijk naar Enkhuizen te gaan fietsen. Het is helder weer en ik kan dus erg ver kijken. Aan het begin van de dijk zie ik Enkhuizen al liggen. Na een half uurtje zet ik de fiets aan de kant en ga wat eten. Ik kijk naar de schepen die voorbij gaan en naar de vissers die hun netten ophalen. Ik heb geen last van muggen of vliegen. Daar is de dijk om berucht.

Ook op de dijk kom ik van alles en iedereen tegen. Zo twee Zwitsers die vol verbazing staan de kijken naar de ruimte waar zo te zien is. Terwijl we staan praten zwaaien er allerlei mensen naar ons. De tocht over de dijk is ook heel fascinerend. De grote, eigenlijk lege ruimte is adembenemend mooi. In Enkhuizen dwaal ik wat door het stadje en drink wat koffie op een terrasje. Ook de ober die mij de koffie brengt is het opgevallen dat het zo helder weer is. Je kunt van hieruit Lelystad zien liggen. Maar de fietser gaat verder, langs de dijk van het

Vereniging
Natuurmonumenten Postbus 9955, 1243 ZS N.-Graveland

Natuurkampeerterrein

INVULLEN BIJ AANKOMST PLEASE FILL IN ON ARRIVAL/BITTE AUSFÜLLEN BEI ANREISE	
Aankomstdatum: Date of arrival: Datum Anreise: 27-5-2002	Mogelijke vertrekdatum: Possible date of departure: Datum mögliche Abreise: 28-5-2002
Natuurkampeerkaart* nr.: Number of identitypaper: Naturcampingplatznummer*: 191411	Tentplaatsnummer: Number of tentspace: Zeltplatznummer: 11
Naam/voorzitter(s): Name: Name + Initialen Vornamen: J. Blokhus.	
Adres: Address: Anschrift: De Waarden 112	
Postcode + woonplaats: Postal code + city/town: Postleitzahl + Wohnort/Stadt: 7206 GK Zutphen.	
Land: Country: Land: hed.	
Geboortedatum: Birthdate: Geburtsdatum: 4-08-43	Aantal personen: Number of persons: Anzahl Personen: 1
Handtekening: Signature: Unterschrift: [Signature]	

*uitgegeven door de Stichting voor Natuurkampeerterreinen 'publication of the 'Stichting voor Natuurkampeerterreinen' 'Ausgabe von der Stiftung für die Erhaltung von Naturcampingplätzen

INVULLEN BIJ VERTREK PLEASE FILL IN WHEN YOU LEAVE./BITTE AUSFÜLLEN BEI ABREISE				
Vertrekdatum: Date of departure: Datum Abreise: 28-5-2002				
Leeftijd Age/Alter	Aantal personen Nr. of pers. Anzahl Pers.	Aantal overn. p.p. Overnight stays each. Anzahl Übern. pro Pers.	Totaal aantal overn. Nr. of overnight stays. Totale Anzahl Übernacht.	Bedrag, volgens tabel: Amount due, see index. Zu bezahlen, siehe Tabelle:
0 - 2	A	B	AXB=C	D
3 - 12				
13 +	1	1	1	3,50
Electriciteit: Electricity: Stromzählerstand:				
Totaal verschuldigd bedrag, incl. BTW: Amount due, incl. tax: Gesamtbetrag inkl. MwSt.: 3,50				
Wijze van betalen: Payment: Ich bezahle:				
☒ Kontant Cash				
☐ Eurocheque(s) Euroscheck				
☐ Girobetaalkaart(en) Transfer				

S.v.p. invullen in blokletters en doordrukken, dank u!
Please fill in in block-writing, press through, thank you!
Bitte in Blockschrift ausfüllen mit Kugelschreiber, Danke!

IJsselmeer naar Wijdenes. Ik zet mijn tentje neer op een leuke en rustige camping een klein stukje het binnenland in. Het grote wennen op een gewone camping is dat je als je gedoucht hebt, niet zo bloot uit het hokje kunt lopen. Ook vind ik zo langzamerhand vreemd dat er deurtjes in de douchehokjes zitten. Je hebt nu eigenlijk totaal geen ruimte om je te bewegen. Vooruit maar.

29 mei Wijdenes - Starnmeer - Wormerveer.

Wat een tocht, wat een tocht. Ik zit om half tien op de fiets. De wind komt nu uit het zuid-westen en die heb ik dus tegen. En de wind waait nogal stevig en ik fiets vaak boven op de dijk. Ook in Hoorn dwaal ik wat door het stadje. Bij de multi-vlaai drink ik koffie. De juffrouw vraagt of ik er nog iets bij wil. Ja ik wil er wel iets bij, bijvoorbeeld een stuk vlaai. Maar dat is niet goed voor m'n cholesterol dus doe maar niet. Als de koffie op is ga ik op zoek naar een slager en die vind ik ergens op één van de grachtjes. Dan ga ik weer tegen de wind in. Tussen Scharnwoude en Schardam praat ik met een fietser die mij achterop komt. Hij vraagt of ik tevreden ben met de fietstassen die ik aan de fiets heb hangen. We rijden een stukje met elkaar op. Dan kijk ik verkeerd in het boekje en ben even de kluts kwijt. Dus ga ik verder via de kaart van Noord-Holland. Later blijkt het dat ik toch goed ben gereden. Dat is zo'n soort fietsers gevoel. Ik fiets over de dijken van de droogmakerijen. Hoog boven het land uitstekend vang je daar veel wind. Schattige en bijna uitgestorven dorpjes als Oudendijk en Schermerhorn en Driehuizen. Smalle straatjes waar oude huisjes soms nog van hout aan de dijk liggen. Via West-Graftdijk, ook al zo mooi, naar de overkant van het Noorhollands-kanaal. Op de camping Starnmeer is de sauna aan, dus ga ik er gelijk in. Daarna zet ik de tent op en eet zittend in het zonnetje mijn eten op. Het is er werkelijk een oase van rust.

30 mei Egmond aan Zee - Heiloo

Als ik de tent opdoe schijnt het zonnetje. Vandaag ga ik naar Heiloo en Egmond aan Zee. De plaatsen waar volgens overlevering Willibrord ook geweest is. De wind blaast nog steeds stevig uit het westen. Bij West-Schermer neem ik het pontje naar de overkant. Twee kabels hangen in het water. Aan de kabels wordt de pont naar de overkant getrokken. De kabels hangen dan strak naar de overkant. Op dat moment kan er geen schip passeren. Als er schepen voorbij komen en dat gebeurt nog best wel vaak, laat de pontjesbaas de kabels in het water zakken naar de bodem van het kanaal.

In Heiloo bezoek ik eerst het Witte Kerkje met de bron. Het hekje naar de bron is dicht en ook het deksel is afgesloten. Toch krijg ik goede indruk van alles. Het ligt er rustig aan de kant van de weg. Het kerkje zelf is dicht, maar achter het kerkje is het kerkhof. To mijn verwondering zie ik daar een

TAFEL NR:

KOFFIE-THEE-MELK ETC.

DIV. LIMONADES-VRUCHTENSAPPEN

DIV. BIEREN

DIV. GEDISTILLEERD

APÉRITIFS

DIVERSEN

KEUKEN

~~HORECA SWART~~

HERENWEG 59

EGMOND BINNEN

072 5031601

4100

1100025
1100025

Menu € 20.00

TOTAAL

25,-

PRIJZEN ZIJN INCL. BEDIENING EN BTW

dorma

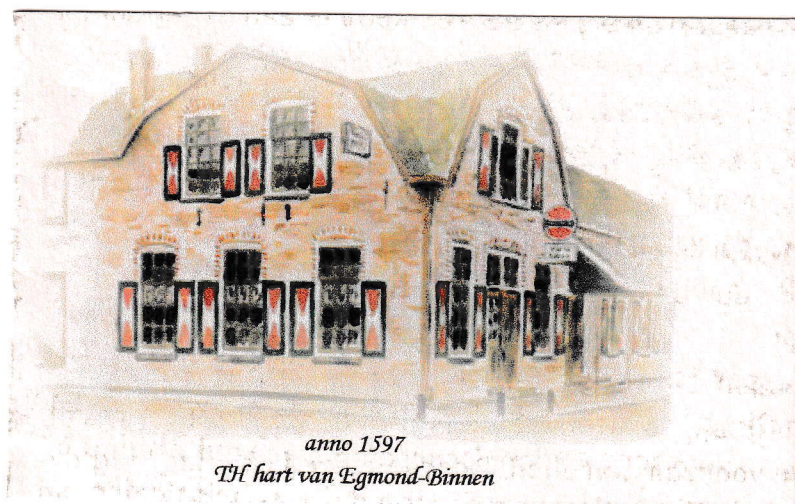
grafsteen leggen met de naam Blokhuis erop. De beste man is gestorven in 1823. Ik kijk nog wat in het winkelcentrum rond en ga dan naar Egmond aan Zee. Volgens de overlevering is Willibrord hier aan land gekomen en ach overleveringen wat is daar mis mee? Het weer is mooi en ik loop naar de waterkant. Ik trek mijn schoenen uit, loop het water in en begin daarmee officieel aan mijn tocht naar Echternach waar Willibrord begraven ligt.

Bij Egmond staat op het strand een paviljoen en daar ga ik na deze ceremonie op het terras zitten. Het waait hard maar de glazen ramen houden de wind tegen. Ik bestel koffie met een broodje. Het is prachtig om daar te zitten. De wilde golven, de prachtige zon en de meeuwen die luid krijsend langs het paviljoen scheren.

Daarna ga ik naar de Adelbertus-akker. Adelbertus was één van de metgezellen van Willibrord, ook dus een Ierse monnik. Hij had als opdracht om de duinstreek in aanraking te brengen met het Evangelie. Op de akker is ook een bron. Zelfs de restanten van een kerkje dat men hier gebouwd heeft, omdat Adelbertus hier na zijn dood werd begraven. Door de putdeksel steekt een pomp in het water. Ik pomp wat water op en drink het. Mijmerend zit ik op het bankje dat onder de bomen staat. Het is een plek waar behalve rust en stilte ook iets anders te voelen is. Dat andere kan ik geen woorden geven, maar ik zit met veel plezier. Even verderop ligt het klooster van Adelbertus. Bij het klooster hoort een winkeltje, waar ik in rondkijk. Het is een winkel waar veel kaarsen te koop zijn. Maar ook iconen en ander kunstvoorwerpen.

Bij de Abdij ga ik de kerk binnen. Ook hier heerst een serene rust. Al zittend op een bankje voel ik die rust in en snuif de reuk van wierrook op. Als ik verder ga over een dag of wat zal ik proberen om mijn routeboekje te alten afstempelen door een pater. Na een vesperdienst zal ik dat aan iemand vragen. Nu niet want ik verlang weer naar de camping. Ik ga via Onze Lieve Vrouwe ter Nood terug. Dat ligt in een park en ook hier is weer een bron. Deze bron hebben de protestanten in de reformatie dicht gestopt met het puin van de vroeger kapel. Toen in de 18^e eeuw de plaatselijke pastoor de plek terugkocht om het oude heiligdom weer in ere te herstellen werd ook de put weer uitgegraven. En nog steeds staat er water in de put. Volgens overlevering is het geneeskrachtig. Het helpt vooral tegen veeziekte. Tijdens de MKZ-crisis van 2001 kwamen hier boeren van heinde en ver om water te putten. Dat werd in grote jerrycans meegenomen. Het vee thuis werd ermee besprenkeld.

Op de terugweg naar de camping doe ik wat boodschappen. Zaterdag ga ik terug naar Onze Lieve Vrouwe ter Nood. Daar wordt dan om twaalf uur een processie gehouden. Op de terug weg ga ik dan naar de vesper om dan mijn routeboekje te

laten teken. De avond hoorde ik op radio 4 een programma over het orgel in de hervormde kerk van Egmond. In de kerk kon ik vandaag niet, maar op de radio was het kabinetorgel goed te beluisteren. Ik hoorde ze veel over de geschiedenis van de plek. Leuk om naar te sluiten.

31 Mei.

Vandaag ben ik niet weggeweest. De zon brak 's middags door, dus heb ik heerlijk in het zonnetje voor de tent gezeten. De tent stond wat 'zakkerig' dus heb ik maar weer eens aan de scheerlijntjes getrokken om hem wat strakker te krijgen. Dat gebeurt nu altijd als ik op de camping ben, dan ga ik wat rommelen aan de fiets of aan de tent. Na het avondeten loop ik naar het pontje Jan Hop. Dat brengt mensen naar de overkant van het Noord-Hollands kanaal. Terwijl ik op weg was belde Jenny.

1 Juni.

Vandaag dus naar Heiloo en Egmond voor de tweede keer. Ik haal eerst wat geld, koop een krantje en ga dan naar Onze Lieve Vrouwe ter Nood in Heiloo. Om twaalf uur ben ik er. De mis staat net op het punt om te beginnen. De pastoor die in de organisatie van de processie zit, ging voor. Hij vierde vandaag net zijn 50 jarig priesterjubileum. En is het is vandaag ook 100 jaar geleden dat de toenmalige pastoor het stuk grond kocht. Dus is het dubbel feest. Ik vond de viering wel erg sfeervol, maar erg gewoontjes. Bepaald geen nieuwlichterij. Om Maria nu honderd en één keer opnieuw aan te roepen vind ik toch wel wat teveel van het goede. Ik neem wat foto's, drink wat water uit de Runxput. Op deze plaats is volgens de overlevering een visser die met zijn schip in nood was gered. De naam Runx komt van een oude Viking. Toen ging ik naar Egmond.. Daar doe ik boodschappen en bij de bakker koop ik een appeltaartje. 's Middags eet ik in Het Hart van Egmond. Het is een gezellig tent van binnen. Ik kies een dagmenu, asperges, zalmoot en gebakken aardappeltjes. Als toetje neem ik ijs. De maaltijd werd geopend met een heerlijke aspergesoep. Om vier uur zit ik op de bank van het Adelbertusklooster. Na een tijdje bel ik aan bij het klooster en stel mijn vraag over het signeren van mijn routeboekje. Een kleine monnik komt aan de deur en zegt dat ik het zou kunnen vragen aan de pater die helpt bij de vesper.

De Vesper is heel indrukwekkend. Psalm 136, 96 en 24 worden er gezongen. Onberijmd, prachtig. Heel afwisselend ook, want de zang golft heen en weer tussen voorzang en allen. Daarna zingen we; het Lied over het Kind en de Lofzang van Maria. Ook allemaal onberijmd. De schriftlezing ging over het dochttertje van Jairus. Weinig mensenwoorden komen er aan te pas. Het is de Schrift die spreekt Als de Vesper is afgelopen vraag ik de Pater-koster of hij zijn

GEMEENTE WORMERLAND

17973

Pontveer Spijkerboor
1 enkele overtocht

handtekening in mijn routeboekje zou willen zette. Ik leg hem uit wat ik ga doen. Hij vond het een mooi idee. Als ik de kerk verlaat is de tocht dus echt begonnen.

2 juni.

Gisteren was de tocht dan wel begonnen, maar vandaag ben ik de hele dag op het terrein gebleven. De sauna was warm, dus heb ik daar verschillende keren ingezeten en het zwembad was lekker. Bij de tent eet ik een taartje en bij het clubgebouw drinken we gezamenlijk koffie. De mentaliteit van de mensen in het westen van Nederland is over het algemeen genomen wat harder dan in het oosten. Ook onpersoonlijker. Toch nog met een enkeling een goed gesprek gehad.

3 juni.

Starnmeer - Monnickendam.

Nu zit ik op de natuurcamping bij Monnickendam. De wind was weer naar het oosten gedraaid, dus heb ik hem vandaag ook weer deels tegen gehad. Ik zit om tien uur op de fiets en steek met het pontje Jan Hop het Noord-Hollandskanaal over. Van de schipper krijg ik een hele uitleg over de werking van het kanaal. Op sommige plaatsen ligt er een buis zodat de vroegere zeeschepen elkaar konden passeren. Ze werden door paarden door het kanaal getrokken. Interessant. Daarna naar De Rijp. Het blijkt een leuk plaatsje te zijn waar dromerige huisjes aan de gracht staan. Op het gemeentehuisje staat 1630. Als ik naar de geveltjes zie ik dat geen enkel huis recht staat. Ieder geveltje staat wel naar een één of andere klant scheef. Of het helt naar voren of het leunt naar achter of opzij. Het huisje van Betje Wolf, de schrijfster uit de zeventiende eeuw kan ik nergens ontdekken. Dan ga ik via oude dijkjes en dorpjes naar Edam. Een leuk plaatsje waar ik al fotograferend doorheen fiets. Het is er een drukte van je welste. Veel, erg veel toeristen soms van heinde en ver zie ik er. Het is er nog drukker dan Volendam. Als ik in Volendam over de dijk fiets, vind ik dat Volendam helemaal niet mooi is. Waarom er veel toeristen, vooral uit Amerika en Japan naar toe gaan is mij volstrekt een raadsel. Waar ik naar op zoek ben is het Madonnabeeld van Maria. Dat beeld in een soort muziektent staat midden in een parkje. Ik ga er op een bankje zitten. Hilde Kok heeft het beeld laten plaatsen en het beeld heeft tranen gehuild. Die tranen zijn onderzocht door de politie. Het was geen bedrog. Sindsdien komen er af en toe mensen naar het beeld. Ik ga op een bankje toegenover het beeld zitten. Af en toe komt er iemand om te bidden. Dan weer verder. Monnickendam is de volgende halteplaats. Veel leuker dan Volendam, meer sfeer. Ook leuke huisjes en geveltjes, maar het haalt het toch niet bij Edam. Ik zet de tent op bij de jachthaven. Het is er heel rustig. Als ik mijn potje ga koken barst er een hevig onweer los en er vallen grote hagelstenen uit de lucht.

PONTVEER OPHEUSDEN

GOED VOOR 1 OVERTOCHT

Tarief 2 № 89326

Dit biljet op aanvraag tonen

4 juni.

Monnickendam - Amersfoort.

Nu zit ik op de Birk een naturistenterrein in de buurt van Amersfoort. De hemel is strak blauw. Vanmorgen ben ik door het Waterland naar Amsterdam gefietst. Een pracht van een natuurgebied, waar het land maar net even boven het waterpeil van de sloten uitsteekt. Veel bruggetjes en smalle weggetjes. Amsterdam doemt steeds meer op. Amsterdam-Noord staat vol met hoge flatgebouwen die van ver te zien zijn. Het lijken net blokkendozen. Ik ga met het pontje over het IJ. Op de pont staan een paar muzikanten die met de pet rondgaan om zo in hun onderhoud te voorzien. Ik doe ook een duit in de pet. Een mevrouw vraagt me waar ik naar toe ga. Als ik zo om me heen kijk zie ik dat er aan de Sky-line van Amsterdam wel het één en het ander veranderd is. Ik fiets over het Rokin en sta even te kijken op de Dam. Veel toeristen zitten er bij het Monument in het zonnetje. De volgende plek waar iets te zien en te voelen is, is het Begijnhof. Amsterdam was eens een belangrijke pelgrimsplaats. Maar door de Reformatie is dat de kop ingedrukt. Hoewel er worden nog steeds Stille Omgangen gehouden. Een zeker IJsbrand heeft op zijn sterfbed de laatste hostie uitgespuugd. Dat braaksel werd in het vuur geworpen, maar verbranden niet. To tweemaal toe niet. Op de plaats waar de vuurplaats was is een kapel neergezet en later een kerk. Deze kerk werd de Heilige Stede genoemd. Vele, vele pelgrims zijn gekomen om dop de plek te bidden. Tijdens de Reformatie is de kerk afgebroken en zijn de stille omgangen gestaakt. Nooit helemaal, want er zijn omgangen in het geheim gedaan. De Kapel op Het Begijnhof heeft de taak van de Heilige Stede overgenomen. Als ik er binnen ga valt mijn oog het eerst op een schilderij waar het verhaal van IJsbrand wordt verteld. Af en toe komt iemand binnen om een kaarsje aan te steken. Dan ga ik langs de Munttoren naar het Rembrandtplein. Daar drink ik zittend op een terrasje koffie. Rembrandt staat stil te kijken naar een ieder die voorbijkomt. Ik heb nog wat benzine voor mijn brander nodig en ik weet dat er op de Stadhouderskade een Bever Zwerfsport winkel is. Omdat ik vroeger in Amsterdam heb gewoond weet ik mijn weg te vinden. De fiets zet ik in de winkel, je weet maar nooit. Ik koop er benzine en een nieuwe brandstoffsles. Dan fiets ik nog door mijn oude straat en langs mijn oude school. Er is niet veel veranderd. Dan via de Ringdijk en langs het Amsterdam Rijnkanaal de stad weer uit. Halverwege het kanaal ga ik rechtsaf de Oud Diemerlaan op. Daar staat de oude boerderij van mijn grootvader van vaders kant. Ik vind de plek en zie een ingemetselde steen waarop staat dat in het jaar ???? de eerste steen is gelegd door Jacobus Blokhuis. Dat is dus mijn grootvader. Het huis ligt er erg verwaarloosd bij. Jammer. Aan de overkant ligt de Diem een rivier die er uit ziet als een plas. Dan verder langs het kanaal naar Weesp. Na Weesp gaat de tocht langs de Vecht en door het Naardermeer. Het

einde pad Rechts 1e weg Links

einde weg Rechts

1e weg Links (Deest)

Galgenberg 3
6617AP Bergharen.
Tel. 0487 - 532305

Naam.

Blokhuis

Adres.

de Waarden 112

Woonplaats.

4206 Gk Zutphen.

Geb. dat.

14-08-43

Kenteken.

Aankomst.

050602

Vertrek.

060602

..... Plaats + 2 personen

7.70

..... Kinderen tot 12 jr

..... Volwassenen extra

..... Hond

..... Electra

..... Toeristenbelasting

25

Prijs per nacht

f

7.95

Aantal nachten 1 ... x

Diversen

7.95

Totaal te betalen

f

79.5

K.v.K. Nijmegen 10147280

S.N.S. Bank Beuningen 896663051

is een prachtige tocht. Zo middenin druk Nederland zijn toch ook nog wel plekken te vinden waar het relatief rustig is. Na het Naardermeer komt Crailoo. Daar staat de op de begraafplaats de kapel van St. Jan. Éénmaal per jaar wordt hier een openlucht mis opgedragen. De bossen van het Spaanderswoud liggen er prachtig bij en er is eigenlijk niemand te zien. Laren is ook zo'n Rooms Katholieke plaats waar een keer per jaar nog een processie wordt gehouden. Het is er druk, druk, druk. Er lopen hopen mensen van links naar rechts. De kerk is dicht en verder is er weinig te beleven. Ik ga dus verder en daar ben ik niet rouwig om. Verder gaat de tocht door bossen van de Lage Vuursche, waar ergens links een paalkampeerterreintje ligt. Maar zo vlak aan de weg dat je er niet veel privacy hebt. Ik ga verder naar de Naturistenvereniging De Birk bij Amersfoort. Ik moet wel even zoeken naar het terrein, maar als ik eenmaal binnen ben wordt ik hartelijk welkom geheten. Ik vind een plekje en zet de tent op. Met allerlei mensen maak ik een babbeltje en men vraagt belangstellend waar ik naar op weg ben.

5 juni.

Amersfoort -Bergharen.

Ik zit nu onder der druppende bomen op de mini-camping op de Galgenberg in Bergharen. Van morgen ben ik door Amersfoort gedwaald. Ik heb koffie gedronken voor de Joriskerk. Als ik mijn weg vervolg door Amersfoort, langs de waterpoort en door smalle straatjes, komt mij een fietser achterop. Al peddelend kwebbelen we wat met elkaar en dat gaat natuurlijk over fietsen. Aan het einde van Amersfoort ga ik linksaf langs het Valleikanaal naar Rhenen. In Scherpenzeel doe ik boodschappen. Als ik de supermarkt uitkom giet het van de regen. Terwijl ik mijn poncho aan hijs, maak ik een praatje met iemand, die concludeert dat ik een avonturier ben. Nou ja dat zullen we dan maar zo laten. Dan weer verder naar het kanaal. Af en toe gaat de route door prachtige bossen. Het water drupt overal van de bomen. Waar ben ik nu weer mee bezig vraag ik mezelf maar weer eens af. Ik scharrel om Veenendaal heen over de Veense Grindweg. Als ik in Rhenen ben fiets ik om de Cunerakerk heen. Hij is dicht. Vlakbij licht wel het Cunera-museum, maar daar heb ik geen zin in, dus ga ik weer verder na hier en daar een foto te hebben gemaakt. Buiten Rhenen heb ik een prachtig zicht op het plaatsje. Het ligt wat hoger dan de Rijn, dus..... Ik fiets een stukje over de voormalige trambaan, onderlangs de Wageningse Berg. Ik steek met het pontje over naar Opheusden. Wat mij daar opvalt is de afschuwelijk kerk die er staat. Helemaal nieuw. Echt zo'n ongenaakbare kerk, waar het woord al vanaf straalt. Het is een kerk van de Gereformeerde Gemeente vrijgemaakt. Ik voel bij dit soort kerken altijd zoiets van afkeer. De

-0*0050E 718 02
06 JUN 02 0322
VEER CUIJK
T. PAULUS

0*0040 007 00
07 JUN 02 0007
VEERDIENST
GRUBBENVOOR VODEN

* De Pannekoekenbakker *

Tafel : 71
Kelner: 1 Lisette
Datum : 09.06.2002/11:42

1 KOFFIE	1,40
1 KERSENGEBAK	2,30

EURO **3,70**

BTW bedrag 6,0% 0,21

Gasten : 1
Serie nr./Reken.nr.: 51/18

Bedankt voor uw bezoek, tot ziens

benauwende gedachten die daar elke zondag tweemaal worden uitgesproken, pft

.....

Maar ik fiets in volle vrijheid weer verder. Over de Waalbandijk, langs een kerkje en de kerncentrale van Dodewaard. Bij de A50 ga ik met de brug over de Waal. Verschrikkelijk wat een verkeerslawaaï. Al gauw ben ik weer op landelijke weggetjes. Bij de kapelberg in Bergharen kijk ik wat rond. Het is een soort vloedberg. Mensen zullen hier wel in natte en barre tijden geschuild hebben voor het hoge rivierwater. De beheerder is er net aan het werk en ik maak een praatje met hem. Het blijkt dat hij al 15 jaar bezig is met het onderhoud van de kapel die er ligt. Het is een soort levenswerk van hem. Aan hem vraag ik de weg naar de camping. Als ik er aan kom blijkt het een leuk terreintje te zijn. Vroeger had een wat twijfelachtige reputatie, maar nu zitten er nieuwe beheerders op die er alles aan doen op om het goed te maken. Ik moet zelfs mijn brander op een paar stenen zetten, zodat het gras niet zal verbranden, goed idee.

6 juni.

Nu zit ik op de mini-camping van Wanssum aan de Maas. De temperatuur is heerlijk. Vanmorgen zag ik op een thermometer ergens 12 ° aanwijzen. Het was dus koud, dus de handschoenen maar weer. Ik fiets weer terug naar de Waalbandijk en ga naar Nijmegen. Ik dwaal wat door de stad en zit een aardige tijd in de St. Jozef kerk aan de Annastraat. In de kerk is een expositie van Titus Brandsma. De banken staan in de kerk op een Anglicaanse wijze tegenover elkaar. Dan weer verder. Langs de Universiteit en dan de bossen weer in. Ik zoek wat om St. Walrick te vinden. Dat ligt op een soort heuvel te midden van de terreintje wat door de padvinders wordt gebruikt. Er ligt ook een soort kampeerterreintje maar daar is het nog te vroeg voor. Bij de ruïnekapel van St. Walrick staan verschillende struiken waar koortslapjes in hangen. Als je in een struik zo'n lapje hangt en tegelijk denkt aan iemand die ziek is zal St. Willibrord je misschien helpen. Ik ga weer verder, dan weer eens links en dan weer een rechts van de Maas. Ik ga over twee bruggen en twee keer per pont naar de overkant. Heel leuk en heel afwisselend. De route slingert echt van links naar rechts. Ik heb het idee dat ieder kapelletje wordt aangedaan. Het Willibrord kapelletje bij Geijsteren ligt heel mooi in het bos. Als ik 's avonds voor mijn tentje zit komt de buurman een praatje met mij maken. Ik vertel over mijn tocht langs kerken en kapellen. In het voetspoor van Willibrord. Hij heeft een bekende wonen in een klooster in de buurt van Vaals. Hij vraagt mij om een brief daar te bezorgen. Ik neem de brief mee en zal wel zien.

7 juni

NATURISTENTERREIN „DIEPVEN“
MANESTRAAT 9 6015 RD NEERITTER TEL.: 0475-566214

RECREATIENOTA

VOLGNUMMER: 36 DATUM: 10/6-2002

NAAM : J. Blokhuis
ADRES : DE WAARDEN 112
WOONPLAATS: 206 - g.k. Leltham
AANTAL : 1
PERSONEN :

AANKOMSTDATUM: 2/6
VERTREKDATUM : 10/6 = 3 NACHTEN

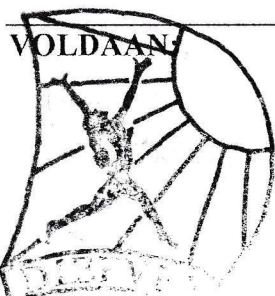
PLAATSENGELD	Euro	Euro
* ALLEENGAANDEN :	x 3 nachten =	33-
* GROEP/GEZIN (4 pers) :	xnachten =	
EXTRA TENT :	xnachten =	
ELECTRA (6 amp) :	xnachten =	
HUISDIEREN (va 2e dier) :	xnachten =	—
DIVERSEN	=	33

SUBTOTAAL

Bij: toeristenbelasting 3 nachten x 0,60 euro

TOTAAL

Prijzen op deze nota zijn inclusief BTW. Betaling bij vertrek

CONTANT

Na een schier eindeloze tocht zich ik nu op de naturistencamping Het Diepven bij Neeritter. 't Zonnetje waagt enkele pogingen om er door te komen, maar het wil niet echt lukken.

Vanmorgen zat ik al om kwart voor acht op de fiets. Eerst via een prachtig fietspad naar Tienray richting Grubbenvorst. Het is overal doodstil. Bij Grubbenvorst ligt achter een boerderij de St. Jans-put. Het is een heel stil plekje waar je, als je stil bent, het verleden haast kunt horen. De kapel gesticht door de Heren van Baers. Men stelde vroeger zelfs een beheerder aan om het kapelletje te onderhouden. Die oude kapel is weg, maar op de grond zijn de contouren van de oude muren nog wel te zien. Vlak voor velo zit ik weer even in de kapel van Genooij. De kapel die zelfs tijdens bombardementen tijdens de Tachtigjarige Oorlog gespaard is gebleven. Daarom komen de Venloënen naar de kapel om er te bidden en een intentie in een boek te schrijven. Als ik er zit is het een komen en een gaan. Venlo ben ik zo door, daar is echt niet veel te zien. In Blerick doe ik boodschappen en drink koffie met een stuk abrikozenvlaai, ik ben immers in Limburg het vlaaienland bij uitstek. De route wil mij naar het Missiecentrum van Steijl alten zien. Maar dan moet ik weer de Maas over en weer terug. Nou ik vind het welletjes en ga verder langs de Maas naar het zuiden.

Het zijn prachtige weggetjes er zit zelfs een haarspeldbocht in zo'n fietspad. Prachtige vergezicht over de Maas heb ik. Na Neer komt ik in het dalletje van de Kwir. Dit beekje stroomt door de midden Limburgse Slenk. Een verzakking in de ondergrond. De Kwir wordt gevoed door kwelwater Dan volgt de St. Jobskapel en de kapel van St. Servaes. Alle twee mooi gelegen in de buurt van de berucht Napoleonsweg. De Kapel van de Vrouwe in 't Zand heeft nog een speciale betekenis: er achter liggen 6 jongens begraven. Ze zijn in de leeftijd van 6 tot 13 jaar. Ze zijn om het leven gekomen in 1945 bij een mijnontploffing. Ik vond het zeer aangrijpend. Ze werden er begraven omdat de begraafplaats onder vuur lag. Het was nog overal oorlog.

In Roermond dwaal ik ook wat door het stadje en kom weer in de Munsterkerk. Ik mag mij fiets er binnen zette, je weet maar nooit. Dan naar St. Odiliënberg en Thorn. Dat laatste plaatsje ga ik morgen bekijken want even verderop ligt de camping. Nog even een stukje door België en dan zet ik vermoeid, maar voldaan de tent op de camping neer. De beheerdster Sjaan heet me hartelijk welkom. Als de tent staat begint het weer iets te spetteren.

8 en 9 juni

Deze twee dagen ben ik op de camping gebleven. De eerste dag ga ik naar Thorn. Ik loop wat rond in het plaatsje en ga naar de kapel van "Maria onder de Linden". Een plek waar al velen mij zijn voorgedaan. De kapel ligt inderdaad zoals de naam

abdijskerk thorn

Welkom in onze parochiekerk die in het verleden achtereenvolgens als abdijskerk en stiftskerk werd gebruikt. Zij is toegewijd aan de heilige aartsengel Michaël. Wij verzoeken u het religieuze karakter van ons kerkgebouw te respecteren. Het Allerheiligste wordt bewaard in de dagkapel (deur rechts in het portaal). U bent hier welkom voor bezinning en gebed.

Een korte schets van de historische achtergrond zal u helpen bij het waarden van onze kerk. De heilige graaf Ansfried van Hoey werkte als militair aan het hof van keizer Otto III. Ansfried stichtte samen met zijn echtgenote Hereswint of Hilsondis tegen het einde van de tiende eeuw een benedictinessenabdij in Thorn. Hun dochter Benedicta werd de eerste abdis. Na de dood van zijn echtgenote werd Ansfried bisschop van Utrecht (995-1010).

In de loop van de twaalfde eeuw ontwikkelde zich het klooster tot een wereldlijk stift voor dames. Dit is een gemeenschap van vrouwen die luister bijzetten aan de eredienst in de kerk en die een religieus leven leidden dat aan minder strenge regels was gebonden dan een regulier kapittel. Op zijn hoogtepunt werd het stift bewoond door twintig kanunnikessen. Vier - later zes - kanunniken verrichtten liturgische taken. De kanunnikessen en kanunniken vormden tezamen het kapittel, dat het geestelijke en wereldlijke bestuur uitoefende in het rijksonmiddellijk vorstendom Thorn.

De kanunnikessen verbleven in een groot kloostercomplex. De maquette op het dameskoor geeft een indruk van de situatie voorafgaand aan de Franse Tijd. Tot in de twaalfde eeuw droeg de abdijskerk een Romaans karakter. Van het oorspronkelijke bouwwerk rest ons nog de westbouw. Tegen het midden van de dertiende eeuw begon men het Romaanse gebouw te vervangen door een kerk in de Gotische stijl. Eerst kwam het koor aan de beurt. In 1268 was de bouw reeds zover gevorderd dat vijf altaren konden worden ingewijd door de toenmalige hulpbisschop van Luik.

Na enige onderbreking werd in de veertiende eeuw de bouw hervat en ontstonden het schip, de kapittelzaal en de school voor de koorknapen. De crypte onder het priesterkoor dateert waarschijnlijk van de veertiende eeuw. Deze is een bijzonderheid in Nederland. In de dertiende en veertiende eeuw was het bouwen van cryptes niet meer in de mode. De reden dat men in Thorn toch een koorcrypte heeft gebouwd, is waarschijnlijk gelegen in het feit dat de oudste kerk reeds een dergelijke ruimte had. Hier lagen Hereswint en Benedicta begraven.

In de loop van de vijftiende eeuw werden tegen de zijbeuken van het schip kapellen gebouwd, zodat aan noord- en zuidzijde een nieuwe gevel ontstond.

Opmerkelijk bij al deze nieuwbouw is dat de oude Romaanse westbouw is gehandhaafd. Pas tegen het einde van de achttiende eeuw vond er weer een grote bouwactiviteit plaats. Tussen 1780 en 1788 werd het interieur grondig gewijzigd. Alle Romaanse en Gotische elementen werden verwijderd. De wanden werden voorzien van Neoclassicistische pilasters en lijsten. Door

STICHTING
ABDIJSKERK
THORN

BIJDRAGE 1.20
TOTAAL 1.20
KONTANT 1.20

H000537 ZONDAG
ZON 9 JUN 2002 11:49:20

BEDANK
EN
TOE ZIENS

al doet vermoeden onder een stel linden. Het is een plek van bezinning. In de kapel hingen vroeger veel krukken aan de muren van mensen die hier genezing hebben gevonden. Ik vind het fascinerend om dat zo te zien. Hoe de kapel met veel liefde onderhouden wordt en hoe de mensen devoot in de bankjes zitten.

10 juni.

Nu zit ik op de camping van Maastricht, de Dousberg. Het is na de regenbuien die zijn gevallen erg koud geworden., 12 ° vannacht heeft het geregend, dus pak ik de tent na in. Ik maak nog een praatje met Sjaan over gezondheid, spataderen, bloedverdunners. We nemen afscheid en later hoor ik dat het voor altijd is, want als ik dit schrijf leeft Sjaan niet meer. Via Kessenich in België ga ik naar een pontje dat over de Maas gaat. Als ik daar aankom, blijkt het pontje pas te gaan varen om elf uur. Daar wacht ik niet op en ga langs de Maas naar Maaseik. Ik kijk op de kaart van de fietsknooppunten. Soms is dat makkelijk die knooppunten. Ik ga op weg naar knooppunt 25. In Maaseik drink ik koffie op de Markt. Ik betaal daar € 1,50 voor. Omdat het voor het eerst is dat we met de Euro betalen kan ik nu de prijzen perfect vergelijken. Later blijkt dat dit het goedkoopste kopje koffie is wat ik gedronken heb. Maar op de Markt zijn ze aan het werk met het plaveisel, dus is het er een hels kabaal. In Dieteren pak ik de route weer op. Via Nieuwstadt en een stukje Duitsland kom ik in Sittard. Het is een uitgestorven stad zo op maandagmorgen. Via de Voetvallen, een processie weg ga ik stel Sittard uit. Langs de weg staan staties en op het hoogste punt is een kapel. Ik pak een stukje heuvelland mee tussen Sittard, Puth, Vaesraede, Beek en Geule. Het is weer heuvels fietsen. De eerste heuvels zijn altijd de lastigste, dat is hier ook zo. Het is wel mooi, uitzichten mooie vakwerkhuisen, de natuur de aan het voorjaar bezig is. En langs weggetje waar ik nog nooit ben geweest. Dan weer een stukje langs de Maas en het Julianakanaal naar Maastricht. Ik zet de fiets voor de O.L.V.-kerk en ga naar binnen. Door de vele kaarsen die voor het Mariabeeld branden, is het er lekker warm, terwijl het buiten toch koud is. Dan naar de camping. Als ik de tent opzet, begint het weer wat te regenen. De vleugel voor de tent bewijst zijn diensten maar weer eens. Ik dan toch voor de tent koffie zetten en koken. Morgen ga ik de stad in.

11 juni.

Vandaag was het een komen en gaan van regenbuien. Dan weer wat zon en dan weer regen. Ik ga om half tien met de bus naar de stad. Bij het V.V.V.-kantoor koop ik een stadswandeling. Het is een prachtige wandeling door de oude stad. Dat doe ik vaak, je komt dan op de meeste voor mij onbekende plekjes. Zo zwerv ik langs alle bezienswaardigheden. Om elf uur drink ik op het Vrijthof

Stadswandeling **MAAST**

± 1,5 uur

koffie en om twaalf uur eet ik in 't Pothuys. Dat vind ik een gezellig tentje, vlakbij de oude brug over de Maas. Na nog een keer koffie te hebben gedronken ga ik met de bus terug naar de camping.

Die middag komen Robby en Carla met de fiets op de camping aan. Robby en Carla Nijsen heb ik voor het eerst ontmoet toen zij ook bezig waren aan de Hanzetocht van Wannet. We hebben toen wat dagen elkaar weer ontmoet op verschillende campings. Het is altijd een gezellig weerzien. Robby was groenteman in Middelburg. Daar is hij mee opgehouden en buschauffeur geworden. Hij fietst nu met Carla, zijn vrouw half Europa door als in de zomermaanden geen toeristen naar andere landen moeten brengen. Zij zijn op de terugweg. Ze komen uit Boedapest. Hele verhalen en we drinken koffie en maken mijn wijn soldaat. Ik vertel mijn verhaal over mijn Hanzetocht en het stranden in Hildesheim in het ziekenhuis. Later kreeg ik van ze een brief met een foto. Hij had een verhaaltje geschreven in een krantje van de E.N.F.B. over hun tochten.

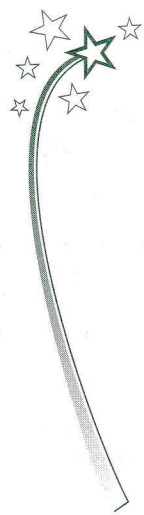
12 juni.

Nu zit ik voor m'n tentje om de camping van het Nivon. De Gele Anemoon bij Wijlre. Het is een rustig terreintje aan de Geul. Vandaag is het eigenlijk niet droog geweest. Vanmorgen kwam ik voorbij de mergelafraving bij Margraten voorbij. Er stond daar een joch van zo ongeveer 12 jaar luid te foeteren op de afgravingen. Ik stop en knoop een gesprek met hem aan. Hij is bang dat zijn ouderlijk huis zal verdwijnen met de afgravingen. Als ik naast hem sta, begrijp ik wat hij bedoelt. We kijken samen in een ontzaglijk groot gat. Landschappelijk een miskleun. Ik hoop voor hem dat het niet zal gebeuren en wens hem sterkte. Bij een Mariakapelletje eet ik mijn boterhammetje op. De route gaat langs prachtige weggetjes. Soms erg steil omhoog. In Houthem St. Gerlach bekijk ik uitgebreid de kerk. Van de heilige St. Gerlach. Het is een barokke kerk en onder het praalgraf van de heilige ligt zand. Je kunt dat in een potje meenemen. Volgens het bordje wat erbij hangt wordt dit regelmatiggedaan. Zakjes met zand hangen in verschillen stallen en helpen tegen de veeziekte. Dan gaat het weer schitterend langs de Geul. In Schin op Geul doe ik boodschappen en kom daar weer op het idee om weer een naar de Gele Anemoon te gaan. Daar zet ik m'n tentje op. Het is even droog en ik laat alles drogen in de wind en het waterige zonnetje.. Ik ga douchen en tijdens de afwas gaat het weer gieten. Morgen weer verder naar de naturistencamping op de Vaalserberg.

13 juni.

Het is nu eindelijk stil op de tent. Eigenlijk heeft het de hele dag geregend. Ik zit om 10 uur op de fiets het is dan net een droog. Ik ga de camping af en na een paar kilometer rechtsaf, steil de Keuterberg op. Het is echt een kuitbijter,

vooral aan het begin van eden dagtocht. Als ik boven ben begint het weer te regenen. Ik trek de poncho aan en enkele mensen uit Emmen komen mij tegemoet. Het is een stel die kinderen hebben wonen in Zutphen. We maken even een praatje, maar het weer lokt niet aan om lange verhalen aan elkaar te gaan ophangen, dus we gaan snel weer verder. Vorig jaar op mijn fietstocht heb ik dit stuk ook gefietst, maar dan de andere kant op. Het blijft allemaal even steil. In Gulpen drink ik koffie onder aan afdak bij een restaurant. Heel Gulpen licht overhoop want men breekt net een soort kermis af. Dan weer verder, naar de volgende kuitenbijter: de Gulpenerberg. Steil gaat het eerste stuk omhoog.. Boven staat een stand beeld van Maria. Ik maak wat foto's, maar ik vraag me af of ze zullen lukken. Het is wel erg donker. Dan daal ik af naar Witten. Daar staat een klooster. In de kerk zit ik weer even op te drogen. Ik dwaal er ook uitgebreid rond, want het is hier tenminste droog. Veel beelden staan er en er branden ook veel kaarsen voor die beelden. Het geloof om een kaars op te steken leeft hier nog erg. Als ik weer buiten kom, staat iemand bewonderend naar mijn fiets te kijken. Dan weer terug naar de LF 6 Maastricht - Aken. In Mechelen is het 12 uur. Het regent nog steeds en ik besluit in de Hoeve De Plei een uitsmijter te nemen. Even later komen twee wandelaars binnen. Als ze zitten spreken we elkaar aan en hebben een goed gesprek. Zo maar et mensen die je nog nooit gezien hebt en nooit meer zult zien. Ik vertel over mijn voorstellingen en ze vragen mijn telefoonnummer en mijn adres. Misschien nemen ze nog eens contact op voor een vorstelling, je kunt niet weten. Dan opgedroogd ga ik weer verder. Via Vijlen, wat erg hoog ligt, naar Holset. De kerk is daar open en ik zie een beeldje van de Heilige Genoveva staan. Zij is de beschermheilige van alles en nog wat. Als je het water uit de bron in een flesje meeneem voorspelt dat in ieder geval veel goeds. Op de flesjes staat een afdruk van Genoveva. Als ik bij Vaals ben kijk ik op de plattegrond, ik zou immers nog een brief afgeven bij het Benedictijnerklooster. Maar op de kaart zie ik dat het een heel stuk terug ligt en heb geen zien om daar naar toe te fietsen. Morgen koop ik een postzegel en stop de brief in de brievenbus en schrijf wel even iets op de enveloppe. Ik doe in Vaals boodschappen en ga dan de berg op. Op het Drielandenpunt kan ik de Naturistencamping niet vinden. Veel van die terreinen liggen echt goed verscholen. Dat is ook eigenlijk wel leuk, want dan als je er later nog eens voorbij komt, dan weet je die zogenaamde "verborgen"plek makkelijk te vinden. Ik zoek me suf. Ga tenslotte aan de Belgische kant maar naar beneden. Daar heeft men ook geen weet van zo'n soort camping, dus klim ik maar weer omhoog. Het is wel een apart taaltje wat de inboorlingen met elkaar spreken, een soort Duits, Frans en Limburgs door elkaar. Weer boven ga ik een ander pad in en vind het. De tent zet ik op een wekje wat lichtje naar beneden helt. Uitzicht op de heuvels en schapen.

"Dousberg Parc"

Camping De Dousberg

Blokhuis

De Waarden 112
7206 GK ZUTPHEN

MAASTRICHT , 10/06/02

14 en 15 juni.

Ik zit nu, zaterdag heerlijk in het zonnetje. Ben tweemaal in het zwembad geweest. Het water is koud, maar men heeft zwarte slagen zo gemonteerd, dat ze zonnewarmte opvangen en zo het water opwarmen, heerlijk. In Nederland mag dat niet, maar hier dus kennelijk wel. Gisteravond ging mijn horloge stuk. De bevestiging van het bandje aan de horlogekast brak af. Einde verhaal horloge. Dus bent ik vandaag bij een juwelier geweest en heb een Casio gekocht. Met van alles er op en er aan. Een stopwacht functie voor bij het rijst koken is toch wel erg belangrijk. Verder heb ik gewoon boodschappen gedaan. Ook heb ik nog naar slippers gekeken. Teenslippers wil ik eigenlijk hebben, want de slipper die ik nu heb geven blaren aan mijn tenen en beginnen naar zweet te stinken. Een deel van de mannen zat vanmorgen al vroeg naar de TV te kijken. Het is weer voetballen en Duitsland had een belangrijke wedstrijd te spelen tegen

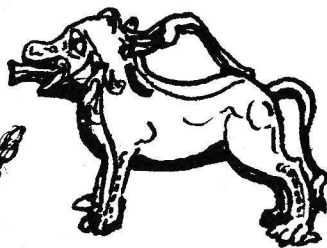
Vandaag kwam de voorzitter even kennis met me maken en de tent wat meer op het weiland gezet, zodat ik meer zon krijg. Maar ook minder onder de boom, want van de gedrup van de bomen wordt ik eigenlijk gestoord van.

16 juni.

Vandaag nadat ik uit Aken terug was, twee maal in het zwembad gelegen en ik zit nu op te drogen en te schrijven in mijn dagboekje. Vanmorgen dus vroeg uit de veren en de berg afgedaald naar de weg die naar Aken gaat. Op de weg naar Aken was een halte van de Interliner naar Aken. Voor een prikkel ben je in de stad en je hoeft dan niet de hele tijd op je fiets te letten. Om elf uur vertrekt de bus en in no time ben ik in Aken. Ik loop verder de stad in en bij de Elisenbronnen koop ik kaart van de stad. Er liggen hier allerlei bronnen en er staan erg veel beelden omheen. Ik loop eerst naar het stadhuis uit 812. Ik vind het een afschuwelijk gebouw. Wat ik mooier vind is de kruidentuin die achter het stadhuis ligt. Veel exotische gewassen zijn er te zien. De Dom is nog dicht, dus dwaal ik maar wat door de stad. Naar het Stadhuis staat een huis met prachtige luiken. In de buurt staat een beeldengroepje die beweegt. De beweging komt door water uit een één of ander ondergronds bronnetje. Even verderop koop ik wat broodjes en ga nadat ik ze op heb gegeten de schatkamer van de Dom in. De Dom is in de vorm van een achthoek gebouwd. Van binnen lijkt het meer een cirkel. De Dom heeft een gotische uitbouw van 1400-zoveel. Om twee uur zit ik weer in de bus en daal heerlijk af in het zwembad. Het weer is echt verbeterd en dat werd na al die regen echt eens tijd.

17 juni

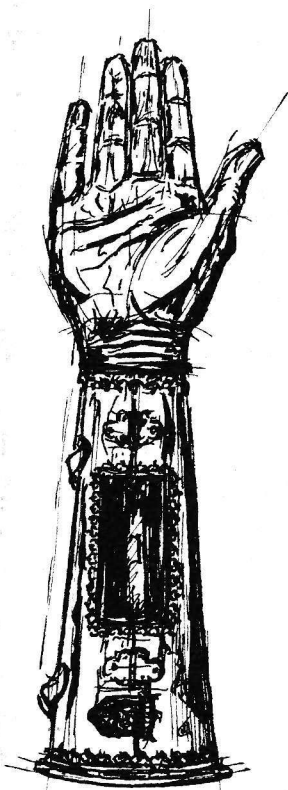
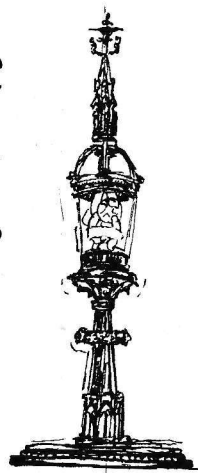
Het was vandaag dus heet. Dat is na zo'n koude tijd echt even wennen. De thermometer wijst nu wel 32° aan. Dat is dus even wennen. Vooral ook omdat de

Nederlands

Kleine weg- wijzer

door de schat-
kamer van de
Akense dom

interliner

inter

eerste heuvels nu echt aan de beurt waren. Ik vertrek heel gezellig van de camping. Iemand vertelt mij een kortere route naar Moresnet Chapelle. Deze gaat bij de camping gelijk het bos in en een stukje verderop rechtsaf. Het is een prachtige weg. Ergens aan de kant van de weg zie ik dat het Duitse St.

Jacobsgezelschap een zuiltje heeft neergezet voor pelgrims naar Santiago in Spanje. In Moresnet ga ik de kapel binnen waar een zes jarig jochie, Arnold zich in 1747 half dood schrok tijdens een zware aardbeving. Hij verstopte zich in een schuur waar zijn vader en moeder hem vonden. Hij was gek van angst en had epileptische aanvallen. Niets kon hem helpen en ten einde raad vroeg het joch of iemand een Mariabeeldje wilde meenemen uit Aken. Om rustig te kunnen bidden nam het joch het beeld mee naar en eik. Ieder dag ging hij er naar toe en werd beter. De eik bestaat niet meer, maar in het midden van de vloer van de kapel zie ik een steen die aangeeft waar de oude eik heeft gestaan. Er brak twee keer een besmettelijke veeziekte uit. De plek is een bedevaartsoord geworden omdat er na veel bidden van Arnold samen met de boeren, nadat er twee keer een besmettelijke veeziekte was uitgebroken, de ziekte bij toverslag verdween. De Mariakapel werd processiekapel. Als dank voor de ontvangen weldaden hangen in de kerk honderden van deze borden.

Ik maak wat foto's en op een terrasje tegenover de kerk drink ik koffie. De ober spreekt mij in het Nederlands aan. Dan ga ik weer verder door het zon overgoten landschap. Eerst onder de spoorbrug door waar ik op de camping zicht op had. Langs het kasteel De Graaf, waar een forellenkwekerij gevestigd is. Langs de vijvers zie ik allemaal mannen zitten die aan het vissen zijn. Binnen door over prachtige stijgende en dalende weggetjes ga ik naar Abel. Dat is eigenlijk als je hier aan het fietsen bent de eerste plek van enige betekenis. Echt een Belgisch stadje. Dan kom ik weer langs het klooster van Val de Dieu. Langs geleden op weg naar Santiago ben ik hier ook geweest. Nu kom ik van een andere kant. Ik stap af en ga de kerk weer binnen. Sinds 1996 is er niets veranderd. Het klooster doet geen dienst meer en de kerk is veranderd in een concertzaal. Tegenover het klooster ligt een bierbrouwerij. Naar mijn idee wonen er ergens in de bijgebouwen nog wel monniken. Er is ook een winkeltje waar religieuze kunst te koop is. Als stijgend en dalend ga ik op weg naar Herve. Al fietsende kom je er achter dat er in het routeboekje soms toch wel enig onduidelijkheden staan. Zo ook hier. Er staat dat linksaf naar Bruyères gaat maar er staat dat ik rechtsaf moet. Ik kijk op de kaart en doe dat. Ik kom waar ik wil zijn, in Nessonvaux. Een plek van niks en er is ook geen supermarkt. Dan gaat het echt steil omhoog. Verschillende haarspeldbochten en dat in die hitte. Het is de oude weg naar Banneux die ik volg. En haut zegt men daar, nu dat klopt ook wel. Ik stop verschillende malen in de schaduw van en boom. Links en rechts staan kapitale villa's met grote hekken er omheen. Even voor Banneux ligt een kerkhof.

DONNSCHTIZKAMMER AACHEN
- OSTERGASSE 13
5-1362 FRÜHSTÜCK
7.00-18.00 + 18.00 UHR
MONTAG 10.00-13.00 UHR
DONNERST 10.00-21.00 UHR
#0001 16-04-02

ERWACHS. EINTRITT #2.00
JUG. EUR #2.00
* -1 STOK*

BAR-TL #2.00
DAT #3.91

1-40 6036 11:53

Ik zet de fiets even aan de kant en vul mijn waterflessen bij met water uit een kraantje. Heerlijk koel dat water. En dan gaat het weer verder door het heuvelende landschap naar Tancrémont waar in de eenvoudige kapel een oud Romaans kruis wordt bewaard. Het hout groeide tussen 810 en 965, dus is ongeveer 1000 jaar oud. Het ligt er erg rustig bij, een enkele pelgrim stapt hier binnen. Ook ik het is er heerlijk koel en zeer rustig. Verderop is het drukker, want daar ligt het pelgrimsoord: Notre Dame de Banneux.

De plek waar de elf jarige Marie Beco een mooie dame in de sneeuw zag staan. Drie dagen later verschijnt de mooie dame opnieuw en zegt tegen Marie dat ze haar handen moet dopen in een kleine bron die tussen de hoge wegberm sijpelt. Een aantal malen verschijnt Maria en tot slot zegt ze: Deze bron is voor alle zieken bestemd. En sindsdien komen de zieken naar hét Lourdes van de Ardennen zo'n 400.000 bedevaartgangers komen hier per jaar. Er verrijst een rij van hotels, restaurants, cafés, frietkotten, devotie winkels, ijssalons en er is zelfs een reisbureau met de naam Beco. Ik vind het maar een kermis. Vooral als die ziekten in rolstoelen en bedden grijpen mij aan. Maar ja als men er in gelooft en denkt er meer ruimte en vrede mee te krijgen waarom niet? Hoop doet leven zei men vroeger al. Maar het is een blijft wel een soort bedrijf. Ik voel me er niet echt thuis. Misschien te veel Calvinist? Bij de bron van Marie zie ik mensen die jerrycans vol met water meenemen. Verderop liggen allerlei winkeltjes waar de van alles en nog wat kunt kopen om thuis neer te zetten op een plankje waarbij je een kaarsje kunt aansteken. Religieuze prullaria. Ik loop met verbazing door de winkeltjes. Even verderop ligt een camping. Foei lelijke en gelegen aan de drukke weg. In Louveigné doe ik boodschappen. Dat is toch weer een kilometer of tien verderop.

18 juni

Om 10 over zeven zit ik weer op de fiets. 't Beloofd een hete dag te worden dus hoe eerder je weg bent des te beter. Het wordt weer een dag van klimmen. Het boekje kondigt aan dat vandaag het hoogste punt van de tocht bereikt zal worden. Om tien uur drink ik koffie in een restaurantje bij de watervallen Coö. Nou ja watervallen. Monniken hebben vroeger de Amel omgeleid en daardoor zijn de vallen ontstaan. Bij de vallen ligt een hele kermis van attractie. Maar het is nog vroeg, dus de toeristen zijn er nog niet en zijn de tentjes dus dicht. Ik zit er even bij het water.

Dan gaat de tocht weer verder naar Stavelot. Ik daal af en zie een fotograaf. Ik stap af en koop een paar dia rolletjes. Dat wordt de laatste tijd wat moeilijker om ie te bemachtigen in verband met de digitale fotografie. Bij de Abdij uit 650 gesticht door Remaclus zet ik mijn fiets neer en kijk wat rond. Remaclus was ook een Ierse monnik en naar het vaste land gestuurd om het christendom

te verkondigen De abdij van Stavelot werd een kerkelijk en bestuurlijk centrum. De abdij was ook een belangrijk middelpunt van cultuur en wetenschap en er werd verder een uitstekend biertje gebrouwen. Er ligt een soort museum bij waar ik naar binnenga om wat water te halen. Beneden bij de rivier ligt de brug waar de geallieerden in de Tweede Wereldoorlog zo om hebben gevocht. Er staat een oude legertank om de herinnering levendig te houden. Als puffend en zwetend verlaat ik het dal. Prachtige vergezichten en een zeer mooie weg. Om een uur of twaalf, zo op het heetst van de dag rust ik een uur uit in de schaduw van een boom en in de buurt van een Mariabeeldje. Wat lager is een boer hooi op hopen aan het gooien. Als we een praatje met elkaar maken concluderen dat het toch wel heet is. Na Beaumont wordt de taal weer Duits. Ik merk het ook aan het landschap. Ik kan niet zo echt aangeven waarom ik dat zie. Er is een andere uitstraling van het één en ander. De weg gaat recht door het bos, dat is wel lekker koel, maar de weg gaat ook omhoog, dus loop ik zelfs een stukje. Dat is echt tegen mijn principes. Ik ben een fietser en geen wandelaar. Maar ja het is nu wel echt heel erg steil. Na het dorpje Recht valt merk ik dat alles weer in het Duist is aangegeven. Het haveloze is ook weg. Alles ziet er wat meer verzorgd uit. In St. Vith doe ik boodschappen. Ik vraag naar de camping en het blijkt dat de mensen hier ook allemaal Duits spreken. Op de camping van St. Vith zet ik mijn tentje neer en ga eens even lekker douchen. Die avond praat ik uitgebreid met de burens die erg veel belangstelling hebben voor mijn tocht, maar ook in het fiets kamperen. Hij vraagt mij honderduit over verzet, kilo's, fietsmerken enzovoort.

19 juni.

Nu zit ik op de camping van Clerveaux aan de Woltz en het is gelukkig niet meer zo heet. Vanmorgen heb ik de boel weer afgebroken en ben eerst op weg gegaan naar Galhausen. Ik moet even naar de weg zoeken. Het blijkt dat die weg steil bergop gaat. Dat is aan het begin van een dag echt wel even doorbijten. Galhausen is echt zo'n bergdorpje in de "middle of nowhere". En alles gaat er zo z'n gangetje. De Maria-grot is echt een prachtig plekje waar zelfs aan het hele kleine is gedacht. Er ligt een intentieboekje, wat met enkele keitjes op z'n plaats wordt gehouden. Zelfs en potlood aan een touwtje ontbreekt niet. Dan weer verder door schier eindeloze bossen en af en toe prachtige uitzichten. Na Burg Rauland ontmoet ik een andere fietser die op weg is naar Rome. We praten over fietsen. Ik heb zo het idee dat hij zichzelf wel heel erg graag hoort praten. Moet kunnen. Omdat ik op zoek was naar koffie, besluiten we om bij een restaurantjes waar we langs komen koffie te gaan drinken. Hij heeft zes weken vrij. Omdat hij verkeerd op de kaart heeft gekeken is hij nu echt de verkeerde kant aan het op fietsen. Ik wijs hem op de kaart aan waar we zijn. Zo zie je maar

WILLIBRORDUS-BAUVEREIN

weer: wat is eigenlijk fout. Hij is met een ligfiets op pad en het blijkt dat toch niet zo heel erg veel sneller gaat dan een gewone fiets. Als we samen verder gaan blijkt het dat hij bij Weweler linksaf moet en ik rechtdoor, dus nemen we afscheid. Ik weet niet eens de naam van hem meer. Dat is niet belangrijk, het gaat meer om de contacten die je zo onderweg met elkaar hebt. De mooiste gesprekken soms. De route gaat langs de rivier, dus het hele erge stijgen dalen is nu even voorbij. Ik zoek een plekje bij de rivier en eet er mijn boterhammetjes op. Maar ja dan gaat het 't dal weer uit dus stijgen. Met wel een stijgingspercentage van 9 %, dat is niet mis, dus af en toe maar weer even stoppen. Langzaam maar zeker is het vandaag toch weer warm geworden, maar niet zo heet als gisteren. Dan kom ik in het dal van de Woltz. Dus sjees ik lekker naar beneden met een lekker gangetje. De camping heeft een zwembad. Ik zet de tent er aan het water en loop naar boven naar het klooster. Ik ben hier vele jaren geleden ook eens geweest en heb er toen : het Offer van Jacob gekocht. Aan het klooster is niets veranderd. Ik loop nog wat in het kloosterwinkeltje rond en vraag naar de tijden van de missen. Dat is zo'n ongelukkige tijd dat ik besluit naar beneden te gaan. Ook het hotel waar ik toen in gelogeed heb ligt nog steeds op dezelfde plek. Ik loop nog wat verder door het stadjes. Bij de camping trek ik de zwembroek aan en met die natte lap tussen de benen lig ik bij te komen in het zwembad.

20 juni.

Ik zit nu bij het ondergaande zonnetje op de camping bij Echternach. Het is hier heerlijk rustig. De heuvels zijn niet zo hoog meer. Vannacht had ik slecht geslapen, de trein die aan de overkant van de Woltz voorbijging gaf een hoop lawaai. Het onweer en de regen, kortom het was me het nachtje wel. Ik zit om even over negen op de fiets. Het eerste stuk naar Draufelt gaat gemakkelijk, het is langs de rivier. Maar na een paar kilometer ga ik rechtsaf en weer omhoog. Hoewel, het is niet zo steil als de afgelopen dagen. Maar wel pittig en het is er weer erg mooi. De zon schijnt nog niet echt en het is niet al te warm. In Hosingen is eigenlijk de laatste beklimming achter de rug, dus drink ik op een terrasje koffie met een stuk appeltaart. Dan de lange afdaling naar beneden en mooi vergezichten naar de Our. Sommige dorpjes liggen echt in de diepte. De rivier de Our steek ik dan ook veel over met allerlei bruggetjes. Dan fiets ik in Duitsland en dan weer in Luxemburg. De wegen in Duitsland zijn slechter, althans dat vind ik. Dat kleine landje heeft zijn zaakjes toch wel goed voor elkaar. Nette huizen, waar de mensen zelfs de buitenkant schoonmaken met een soort ragebol. In Vianden kijk ik in alle rust rond. De Sint Nicolaas kapel is heel fraai. Vooral het beeld van de heilige met de drie kinderen die zo half uit het zoutvat omhoog steken vind ik leuk om te zien. Zittende op een bankje aan de rivier eet ik mijn

ECHTERNACH

(Grand-Duché de Luxembourg)

Centre de la Petite Suisse Luxembourgeoise.

Ses forêts — ses rochers — ses promenades — ses bains de rivière
pêche — ses monuments historiques — golf et tennis au parc.

Zentrum der Kleinen Luxemburger Schweiz.

Alte Abteistadt mit denkwürdigen Bauten — Bekannter Erholungsort
Gepflegte Wanderwege — Flußschwimmbad — Miniatur-Golf — Tennis.

Hoofdplaats van Klein Zwitserland in Luxemburg.

Oude abdij-stad met gedenkwaardige gebouwen — Bekend vakantie-oord
Uitgestrekt net van goed onderhouden wandelingen door rots- en bosgebied, met
heerlijke uitzichtspunten — Rivier Zwembad — Miniatur Golf, tennisplaats.

Centre of Luxemburg's Little Switzerland.

Wonderful stretches of rocks and woodlands — fine walks
river bathing — interesting historical monuments — miniature golf — tennis.

La Procession Dansante, le mardi de la Pentecôte, à 9 heures.

La Ville d'Echternach est connue dans le monde entier pour sa PROCESSION DANSANTE, qui attire tous les ans, le MARDI DE LA PENTECOTE, des milliers de pèlerins et de curieux. Cette singulière manifestation religieuse, unique dans le monde, remonte aux premiers temps du moyen-âge et a lieu en l'honneur de SAINT WILLIBRORD, sur la tombe duquel les pèlerins viennent implorer la guérison de certaines maladies, spécialement le mal de Saint Guy.

Die Springprozession am Pfingstdienstag, 9 Uhr.

Die Stadt Echternach ist weltbekannt durch die Springprozession, die alljährlich am Pfingstdienstag Tausende von Pilgern und Neugierigen anzieht. Diese eigenartige, religiöse Manifestation, die nur einmalig in der Welt ist, reicht bis ins Mittelalter zurück. Der hl. Willibrord wurde von jeher als Nothelfer bei Fallsucht, Krampfanfällen, Nerven- und Kinderkrankheiten angerufen, und wahrscheinlich ist der Ursprung der Springprozession auf diesen Zweck von Verehrung zurückzuführen.

De Springprocessie op Dinsdag na Pinksteren, 9 uur.

De stad Echternach is wereldberoemd door de springprocessie, die elk jaar Dinsdag na Pinksteren duizenden pelgrims en nieuwsgierigen trekt. Deze bijzondere religieuze manifestatie, die uniek is op de wereld, gaat terug tot de middeleeuwen. De hl. Willibrord werd sedert dien als helper in de nood bij vallende ziekte, krampaanvallen, zenuw- en kinderziekten aangeroepen. Waarschijnlijk is de oorsprong van de springprocessie op deze manier van verering te verklaren.

Dancing Procession, on Whit Tuesday, 9 o'clock.

The City of Echternach is widely known for its ancient dancing pageant, which for centuries has drawn here, at Whitsuntide, thousands and thousands of pilgrims and spectators. This striking religious ceremony, perhaps unique in the world, goes back to the Middle Ages, and is held in honour of Saint Willibrord, an Anglo-Saxon missionary and Bishop of Utrecht, a contemporary of the Venerable Bede, to whose shrine the pilgrims throng to implore help against many diseases, especially the falling sickness.

PARCOURS TOURISTIQUES C.F.L.

Echternach — Berdorf — Consdorf — Mullerthal — Beaufort

du 1er juillet au 31 août.

Imprimerie de l'Est, Echternach

boterhammetjes op en klets met wat mensen. Dan over een fietspad naar Echternach. In de basiliek loop ik wat rond en bezoek het graf van de heilige Willibrord. In de bron vlakbij het graf doop ik mijn handen en maak mijn hoofd nat met het water. Dit was dus het doel van deze tocht. Dan naar bureautje voor vreemdelingenverkeer en gewapend met een kaartje ga ik op zoek naar de camping. Een rustige en zonnige plek een eindje buiten het stadje.

21 juni.

Zomer is het vandaag. Ik ga weer naar Echternach. Ik beklim de Petrus en Paulus heuvel. Dit is de plaats waar Willibrord zijn klooster had. Daarna loop ik naar de pastorie en bel er aan. Er komt een pater bij de deur en ik vertel hem het verhaal van mijn fietstocht en het stempel in het routeboekje. Ik vraag of hij ook een stempel in het boekje wil zetten. Hij beschouwt zich als vertegenwoordiger van de Benedictijner monniken en zet er graag zijn handtekening is. Ik doe boodschappen en op de terugweg fiets ik langs het oude Romeinse huis, de resten ervan. Verderop ligt een meertje en dat ziet er aantrekkelijk uit, maar ja zo'n natte lap verder zit ik lekker bij de tent en doe mijn boodschappen in de koelkast van de camping, heel aardig. Het blijkt dat er iemand uit Zutphen op de camping staat: Bas die werkt bij Zeylemaker. Hij staat er met zijn vrouw en dochtertje. Ik geef hem de dia rolletjes die ik al heb volgeschoten mee, want hij gaat over een dag of wat naar huis. En die middag help ik ook nog iemand die een Erdman Schmidt tent heeft om die wat beter neer te zetten. Kortom het was een lekker gezellige dag

22 - 23 juni.

Vandaag is het weer heerlijk weer zo'n 28 °, lekker. Het is vandaag zondag, dus ga ik naar de dienst in de basiliek. Het was een hele mooie dienst. Er zong een koor en één of andere vierstemmige mis. Tijdens het avondmaal zingt het koor: Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw. Van de preek moest ik het niet hebben, want dat was in het Letzeburgisch, een taal waar ik echt geen touw aan kan vastknopen. De schriftlezing, wel in het Hoog Duits kwam uit Jeremia en Mattheus. De strekking was: onrecht wat men elkaar aandoet. Daarna dwaal ik weer wat door het stadje, drink wat koffie ga op zoek naar souvenirs. Die vind ik zowaar, want de tijd van de Springprocessie is al voorbij. Dat gebeurt op de derde Pinksterdag. 's Middag ga ik naar het Abteimuseum en neem afscheid van Willibrord. Morgen ga ik weer verder. Ik fiets weer terug langs en meertje en neem er een blote duik in. Er is niemand in de buurt en de mensen zijn er toch niet op verdacht. Heerlijk lig ik er op te drogen in het zonnetje.

24 juni.

CAMPING ALFERWEIHER --+--+-- PRIJSLIJST 2002

Camping geopend / ouvert : vanaf / 25.04.2002 tot / jusqu'au 15.9.2002

Prijs per volwassene per nacht: (inclusif auto, tent/caravan en plaats) : 7,50.-€ $\times 1 = 7,50$
Prix par adulte par nuit: (voiture, tente/caravane et place incluses)

Prijs per jongere per nacht op de plaats van hun ouders (14 t/m 17 jaar): 6,00.-€*** $-15\% = 5,10$
Prix par adolescent par nuit sur la place de leurs parents: (14 à 17 ans inclus)

Prijs per kind per nacht op de plaats van hun ouders (3 t/m 13 jaar) : 4,00.-€***
Prix par enfant par nuit sur la place de leurs parents: (3 à 13 ans inclus)

Douche / Douche:

Hond per nacht / Chien par nuit : inbegrepen / inclus

1,25.-€

Milieutaxe per persoon en per nacht

Taxe d'environnement per personne et par nuit

0,50.-€ $\times 1 = 0,50$

Stroom per nacht / Electricité per nuit :

2,00.-€

Wasmachine vanaf / Machine à laver à partir de

*** Jongere of kinderen die op een aparte plaats willen staan betalen de volwassene prijs
*** Adolescents ou enfants qui s'installent sur une place à part payent le prix d'un adulte

4,50.-€

6,87€

HET HOOFDSEIZOEN IS VAN 01.07.2002 T/M 31.08.2002

LA HAUTE SAISON VA DU 01.07.2002 AU 31.08.2002 INCLUS

IN HET HOOFDSEIZOEN IS RESERVEREN MOGELIJK, MAAR NIET NOODZAKELIJK
EN HAUTE SAISON LA RESERVATION EST POSSIBLE, MAIS NON OBLIGATOIRE

In het voor- en naaseizoen geven wij 15% korting op de personenprijs.

(Behalve in het Hoofdseizoen en tijdens Hemelvaart / Pinksteren (07/05 t/m 21/05))

En avant- et après-saison une réduction de 15 % est accordée sur le tarif des personnes.
(Sauf Haute saison et Ascension/Pentecôte (07/05 au 21/05 inclus))

De terugtocht doe ik aan de hand van een Duits boekje: De Moezelroute. Alleen te fietsten met laag water. Dat is het dus.

Ik zit nu in de schaduw van een boom op de camping van Trier. De Moezel stroom aan de tent voorbij. Eerst ben ik via de Saur naar de Moezel gefietst. In Wasserbillig steek ik de Moezel met een pontje over en bereik de stad na niet al te lange tijd. Ik ben er al om twaalf uur. Nadat ik gegeten heb, loop ik naar de stad. Ik bekijk de Dom, waar erg veel mensen ook een kijkje komen nemen. Vooral de voormalige kloostergang vind ik mooi. En rustige plek is het waar je goed in de schaduw kunt zitten op allerlei stenen bankjes. Daarna loop ik naar de Porte Nigra. Ook erg mooi.

25 juni.

Ik zit nu in de schaduw van een boom in Bern Kastel/Kues. Het was vandaag weer lekker warm. Om 6 uur kwam de zon te voorschijn en om acht uur zit ik op de fiets. Eerst in een Baumarkt wat wasbenzine gekocht en toen op weg. Prachtige route door allerlei wijnvelden die aan de rivier liggen. Het dal wordt steeds smaller, dus zie ik de wijnvelden steeds beter. In Neumagen even naar de fietsenmaker. De spaken van mijn wielen kraken wat. Dat komt omdat ze opnieuw gespaakt zijn. Hij trekt de spaken voor € 5 na. Voelt beter, stabiel. En wat niet onbelangrijk is: de spaken kraken niet meer. Even buiten het dorp aan de Moezel gegeten en gezeten in de schaduw. Om twee uur ben ik al in Bern Kastel/Kues. Ik loop wat door het dorpje. Dat bestaat uit een deel links en een deel rechts van de rivier. Bern Kastel ligt rechts en dat is ook het oudst. Prachtige huizen met veel vakwerk. Ik maak nog een praatjes met een stel die ook willen gaan fietsen. Duitsers hebben er toch wel eerbied voor als ze merken dat je helemaal uit "Holland" naar hier gefietst bent.

26 juni.

Nu zit ik onder een boom in Cochem aan de Moezel. Het was weer heet en het werd dus weer puffen. De pinnen gaan hier erg moeilijk in de grond. Maar de Mier, heerlijke tent staat weer, de thermo rand open en aan de koffie en de thee. De route ging dus weer langs de Moezel, dat zal geen verbazing wekken. Het was vandaag druk met allerlei fietsers. De route loopt afwisselend over paden en soms langs de weg. Om even over tien drink ik een kannetje koffie op een terrasje, heerlijk in de schaduw. Omdat de wc van de camping in Bern Kastel/Kues erg vies was ga ik hier naar de wc. De Moezel is eigenlijk een groot slingerend kanaal. De rivier is net als de Maas in panden opgedeeld door middel van stuwen. 's Middags is het zeer heet, maar er staan overal bankjes in de schaduw. Bij Bremm ligt een ruïne van een oud klooster aan de overkant van de

MINISTÈRE DE LA CULTURE

musée

DE L'ABBAYE

TRESORS DE L'ART MEDIEVAL
ECHTERNACH

Le Petit Palais
Echternach

Rechnung

Tisch 3

Getränke

Tasse Kaffee 1.70

Küche

Baguette Käse 2.75
Baguette gek. 3.00

Saldo 7.45 EUR
7.45

Umsatz 1 7.45 EUR
7.45

Gesamtrech.-Betrag 7.45 EUR
7.45

Bar 7.45 EUR
7.45

Rechnungs-flummer 32968

Fr Bentner 13-02 21-06-02

Merci
Danke schön
Thank you

Moezel. Van de kerk staan alleen nog maar een paar muren overeind. Je kunt je haast niet voorstellen dat hier vroeger monniken gezongen hebben en hun kennis aan de bewoners hebben doorgegeven. Cochem is een toeristenplaatsje en alleen de Markt is leuk om te bekijken. Ik drink er weer koffie, doe boodschappen in de super en ga naar de camping. Druk en heet.

27 juni.

Nu zit ik weer op een rustige naturistencamping op een grasveldje. Het zonnetje verdwijnt zo af en toe achter de wolken. Het is vandaag wat kouder geworden. Vanmorgen scheen de zon nog wel en de hemel was helemaal helder. Om even voor acht zit ik op de fiets. Het hek van de camping was nog dicht, maar een poortje ernaast was wel open dus, op pad. De wind is achter en het gaat lekker. In Lehmen dink ik koffie en koop broodjes. Het viaduct van de A 61 over het dal van de Moezel is leuk om te zien., Nu fiets ik er onder door terwijl ik er al heel vaak met de auto overheen ben gegaan naar het zuiden toe. Het plaatsje Winningen is heel bijzonder. Druiven groeien er hangend aan draden over de straat. Bij het Deutschen Eck in Koblenz komen de Moezel en de Rijn bij elkaar. Ik sta er wat naar de scheepvaart te kijken. Een paar Nederlanders komen op mij af en beiden mij koffie uit een thermoskan aan. Verder zit ik er wat en neem wat foto's. Dan verder via de Rijnkade naar de brug die mij naar de overkant van de Rijn brengt. Het is wat zoeken, maar ik vind het weer. Verder gaat het langs de Rijn, waar weg en spoorweg concurreren met het water. Dan gaat mijn tocht verder langs de Lahn. Een mooie rustige rivier, waar hier en daar ook wat sluisjes te zien zijn. In Bad Ems doe ik boodschappen en klim omhoog naar de camping. Het is weer steil bergop. Nu sta ik daar op een wekje in de zon. Er staan nog 3 caravans tegenover me. Nederlanders. Maar eens zien wat het hier wordt. Er is in ieder geval een zwembad en een sauna. In beiden heb ik wel weer eens zin.

28 juni.

Vandaag ben ik lopend naar het stadje gegaan. Heb daar boodschappen gedaan. Weer terug op de camping heb ik de tent wat omgedraaid en 's middags de was gedaan gewassen. Mensen aan de overkant komen van Lotus uit Friesland. Allert en Thea uit Dokkum. Ik praat er wat mee. Anderen komen van de Slagersmaat bij Haaksbergen.

29 juni.

Op het terrein gebleven. 's Morgens drink ik wat koffie en thee bij Allert en Thea. We hebben met z'n drieën goede gesprekken. Nu ik het opschrijf weet ik niet meer waar het overging, maar de aantekening dat het goede gesprekken

MINISTÈRE DE LA CULTURE
Musée de l'Abbaye Echternach

TARIF REDUIT
40 LUF (1 EUR)

N° 26755

waren neem ik serieus. Daarna zit ik weer lekker bij de tent. Ik zit er zelfs te verbranden. Maar ik heb er geen last van, gelukkig maar. Het zwembad is ook erg lekker om er in te liggen. Het water is niet al te warm, dus lekker verfrissend.

1 juli

Vandaag staat de kilometerteller op 135,83. Nog nooit heb ik op een dag zoveel kilometer gefietst. Maar ja dat was nodig. Toch ben ik niet echt moe. Eigenlijk kwam het omdat het om drie uur regende en de camping er niet echt leuk uit zag. Om nu in de stromende regen je tent op te zetten is ook zo wat. En om dan naar de tikkende regen op je tentdak te gaan luisteren lokte mij nu ook niet aan, dus ging ik verder. En het kwam omdat het pontje bij Rodenkirchen niet voer bij naszkaltem Wetter, dus

Maar toen ik vanmorgen de tent in elkaar rolde was het nog droog. Ik krijg van Alle en Thea koffie en ze doen de poort voor mij open. We nemen hartelijk afscheid. Die naturalisten zijn toch wel heel vaak heel aardig tegen elkaar. Dus langs de Lahn naar Koblenz. Daar begon het wat te druppen. Koblenz is niet moeilijk om met de fiets doorheen te komen. Alles is goed aangegeven en de Rijn is natuurlijk ook een prachtig oriënteringspunt. Bij Bad Breisig eet ik zittend aan de Rijn mijn boterhammen op. Het is weer even droog. Dan als ik verder ga gaat het steeds harder gieten, dus de poncho wordt weer eens aangetrokken. Bij de brug van Remagen, die beroemde brug die heel bleef bij de invasie, stap ik even af en kijk wat in het rond. Nu zijn de beide brughoofden nog intact, nadat de brug onder de zware belasting van de Amerikanen en Engelsen was bezweken in 1945. Even voor Königswinter ligt de Drachenfels, een dreigend uitstekende rots waar bovenop een kasteel staat, althans de ruïne ervan. Dat kasteel beheerste vroeger de hele scheepvaart over de Rijn. Dan maar weer verder. Langs Bonn. De heuvels worden steeds lager en wijken steeds verder van de Rijn. De industrie gaat zich melden. Het plaatsje Wesseling is bijna helemaal opgeslokt door de chemische industrie. Raffinaderijen rijgen zich aaneen. Ze hebben er vast wel een litertje wasbenzine, zo ruikt het hier tenminste. Het pontje gaat dus niet en de camping ligt aan de overkant bij Dörnten. Ook weer een naturistencamping. Dus maar verder, naar de eerste de beste brug die over de Rijn gaat. Dat blijkt een Autobahnbrug te zijn. Met trappen klim ik omhoog, fiets naar de overkant en ga weer een stukje terug. Dan ga ik linksaf naar Klein Eichen bij Dörnten. Ik weet er wel een beetje de weg, Ik ben hier een paar jaar eerder ook al geweest, dus

Op de camping wordt ik hartelijk welkom geheten door Joseph. Ik mag in de kleedkamer van de oude sauna bivakkeren, want het is nu toch geen weer om je tent op te zetten. Morgen zie ik wel weer verder wat ik ga doen.

FamilienSportgemeinschaft Koblenz - Bad Ems e.V.
Postfach 3 43, 56003 Bad Ems
Gelände: Arenberger Straße, 56130 Bad Ems

Gästegebührenabrechnung

Name/Anschrift: J. Blokhuis

De Waarden 112 7206 GK Zutphen

Anreise: 27.06.02 Abreise: 1.7.02 Aufenthaltstage: _____

Berechnung:

(Ehe)Paar mit/ohne Kind(er): 2 DM x _____ Tage = _____ DM

Einzelperson mit/ohne Kind(er): 3 DM x 4 Tage = 12,- ~~DM~~ EUR

Stellplatz für Zelt oder Caravan:

bis 31.05.: _____ DM x _____ Tage = _____ DM

bis 15.06.: _____ DM x _____ Tage = _____ DM

bis 31.08.: 7,- DM x 4 Tage = 28,- ~~DM~~ EUR

bis 15.09.: _____ DM x _____ Tage = _____ DM

Strompauschale: _____ DM x _____ Tage = _____ DM

Übernachtung ohne Wohnwagen o.ä. DM x _____ Nacht = _____ DM

Betrag erhalten 01.07.02 Summe: _____
Bad Ems, den [Signature]

40,-EUR

Wir danken für Ihren Besuch und freuen uns auf ein Wiedersehen.

Fähre Oberbillig - Wasserbillig

Fährgeld 1,00 Euro

Nº 7817

Fähre Oberbillig - Wasserbillig

Fährgeld 20 Cent ^{Euro}

Nº 7985

2 juli.

Vanmorgen ben ik gefietst naar het stationnetje van Rösrath. De weersverwachting voor de komende dagen is niet erg best, dus heb ik besloten om met de trein naar Emmerik te gaan. Dat is éénmaal overstappen, in Köln Deutsch. Dan stap ik wel weer op de fiets en ga naar De Scharf. Aldus besloten.

3 juli.

Nu zit ik op De Scharf, mijn eigen terreintje, heerlijk. Nadat ik om 12.33, precies op tijd in Emmerik uit de trein ben gestapt bent het weer te regenen. Vanmorgen om 9.47 met de trein uit Rösrath. De kaartjes zijn uit de automaat gekomen. In Köln Deutsch moet ik even puzzelen om er achter te komen hoe een Duitse dienstregeling in elkaar zit. Die werk op tijden en niet op bestemmingen. Heel anders dan in Nederland, alles went. Als je maar weet hoe het moet. Dus ik ga staan wachten op het spoor waar de trein zal aankomen. Zo kom ik dus gemakkelijk in Emmerik aan. Voordat ik op de fiets stap, koop ik eerst een uitsmijter en dan stort ik mij in het natte weer. Via 's Heerenberg, Zeddam naar Doetinchem In Zelhem doe ik boodschappen.. Als ik weer buiten sta, valt de regen nu werkelijk met bakken uit de hemel. Als ik op De Scharf ben, droog ik eerst een beetje op. Wim en Ellen waren aan het werk in de Schoppe. Ik zet thee en daarna als het bijna droog is, zet ik de tent op.

4 juli.

Ik zit nu heerlijk op een bankje na een rustige dag. Vanmorgen tot zo ongeveer elf uur liggen maffen. Dat is een goed teken, ik ben weer thuis. Daarna de tent verzet, want plaatsje 7 is toch zonniger en er staat een picknickbankje. 's Middags ga ik naar Hengelo om boodschappen te doen. Als ik terug ben, maak ik de fiets schoon, want ik ben gisteren over wat zandwegen gefietst. 's Avonds loop ik naar Huis Zelle. Nu zit ik dus op de bank, schrijf in mijn dagboek terwijl de zon zo langzamerhand onder gaat.

5 juli.

Heerlijk rustig op de camping. Vandaag dus helemaal niks gedaan. Liggen in de sauna, de krant gelezen, thee gedronken en geholpen met het opzetten van een voortent bij een caravan. In de sauna waren veel mensen en met veel lieden zitten kwebbelen.

6 juli.

Vanmorgen vroeg naar Hengelo om boodschapje te doen. Daarna in de zon zitten ontbijten. Verder aangetut en wat gezwommen en gekletst met Jan en Henda Leunk uit Doetinchem.

DB REISEPLAN
für Mi. den 03.07.2002

Von: **Rösrath**
Nach: **Emmerich**

Bahnhof/Haltestelle	Uhrzeit	Zug
Rösrath	ab 09:47	RB 11818
Köln-Deutz	an 10:02	
Köln-Deutz	ab 10:39	RE 11121
Emmerich	an 12:23	

678573301 03.07.02 9:23 **Angaben ohne Gewähr!**

DB 1. Geltungstag: 03.07.02
Fahrschein
gilt bis zum: 06.07.02

Hinfahrt
gilt bis: 06.07.02

Rückfahrt
frühestens:

Fahrradkarte (Nv)
Von: **Rösrath**
Nach: **Emmerich**
über: **D*DU*OB**

00008659 51 **EUR ***3,00**
149062401 03.07.02 09:21 (MWST. ***0,41 EUR)

DB 1. Geltungstag: 03.07.02
Fahrschein
gilt bis zum: 06.07.02

Hinfahrt
gilt bis: 06.07.02

Rückfahrt
frühestens:

Klasse: **2 Einfache Fahrt**
Von: **Rösrath**
Nach: **Emmerich**
über: **D*DU*OB**

00006658 51 **EUR **21,00**
149062401 03.07.02 09:18 (MWST. ***2,90 EUR)

7 juli.

Vandaag dus weer naar huis. Is ook goed na zo vele kilometers op de fiets.

Totaal aantal kilometers: 1775

